

A plenáris után záróünnepség volt, amelyen megtudjuk, hogy ki szerepelt olyan jól, hogy utazhasson valamilyen nemzetközi eseményre. Este még záró buli és pakolás vár a másnapi hazautazókra.

Mindenki nagyon sok új élménnyel és tudással tért haza. Egy hét MEP után az első nap az iskolában öltöny és nyakkendő nélkül elég furcsán hatott, és még jó ideig nyúlnánk a piros kártya után az osztályteremben is.

Csitkovics Péter (9. c)

MEP, Nápoly, 2015

(2015. március 21–28.)

A Model European Parliament nápolyi ülésére hatan utaztunk ki Magyarországot képviselni (öt delegált és egy bizottsági elnök), kísérőként pedig Szemethy Tamás tanár úr jött velünk a Trefortból. Az ülésen a Külügyi Bizottság (Committee on Foreign Affairs) tagjaként vettem rész. Feladatunk egy olyan határozati javaslat elkészítése volt, mely lehetséges intézkedéseket fogalmaz meg az Európai Unió értékrendje és érdekei alapján a palesztin-izraeli konfliktus megoldására, az arab tavasz és egyéb, a problémakörrel kapcsolatos tényezők figyelembevételével. A javaslat elkészítése nem kis kihívás volt, tekintve a probléma összetettségét (történelmi, vallási és kulturális ellentétek, környező országok szerepe, az arab tavasz utóhatásai). Nem véletlen, hogy az elmúlt évtizedek során befolyásos politikusok sora, s nagyhatalmak sem jutottak tartós eredményre.

Az utazást megelőző otthoni felkészülés után 28 másik ország diákjaival kezdtük meg a közös munkát. A csapatépítést követő három napon át tartó bizottsági ülések alatt egy 22 pontból álló megoldási javaslatot készítettünk, melyet aztán a plenáris ülésen kellett megvédeni. A határozat elfogadásáról végül mindössze pár szavazattal csúszttunk le, ennek ellenére úgy érzem, jó munkát végeztünk és egy komplex és koherens javaslatot állítottunk össze.

A szervezés ugyan olaszosan kaotikus volt, de az egy hétbe a bizottsági és plenáris üléseken kívül belefért még egy római kiruccanás, a magyar nagykövetség meglátogatása, és Nápoly felfedezése is. Mindebben hatalmas szerepe volt az engem befogadó olasz családnak, hiszen nélkülük lehetetlen lett volna eligazodni a programok között. Ráadásul a második közös vacsoránál már családtagnak érezhettem magam.

Az egy hetet számomra az tette igazán különlegessé, hogy különböző környezetből érkező, de hasonló érdeklődésű fiatalokkal ismerkedhettem meg egy egyedülálló nemzetközi környezetben. Ilyen élményben eddig nem volt részem, és biztos vagyok benne, hogy rengeteget tanultam belőle.

Szulovszky Mária (11. a)